

for en lille virksomhed, bør tilsynet tage skyldigt hensyn hertil.

Nr. 18. Støv: De små virksomheders arbejdere har i og for sig et naturligt krav på at blive værnet imod det under arbejdsprocesserne udviklede støv i samme omfang som større virksomheders arbejdere, men udvalget finder dog anledning til at udtale, at tilsynet ved udformningen af sine krav til afsagningsforanstaltninger i en lille virksomhed bør tage skyldigt hensyn til dennes økonomiske forhold.

Nr. 19. Giftige og andre sundhedsskadelige stoffer: Hvis en lille virksomhed ønsker at beskæftige sig med fremstilling af giftige og andre sundhedsskadelige stoffer eller på anden måde at lade sine arbejdere arbejde med sådanne, må den som konsekvens heraf også være forpligtet til at træffe de fornødne foranstaltninger til beskyttelse af arbejderne.

Nr. 20. Smittefare: Der kan ikke anføres nogen begrundelse for, at ikke de små virksomheders arbejdere skal beskyttes herimod i samme omfang som større virksomheders arbejdere.

Nr. 21. Personlige beskyttelsesmidler m. v.: Forsåvidt det kun er muligt at give arbejderne beskyttelse mod sundhedsskadelige påvirkninger ved at påbyde anvendt personlige beskyttelsesmidler, vil der ikke kunne gives tilstrækkelig motivering for at fritage små virksomheder for denne forpligtelse.

Nr. 22. Sovesteder: Det er næppe sandsynligt, at en lille virksomhed ville anvende sine arbejdere under sådanne forhold, at der blev brug for den her nævnte bestemmelse. Men skulle det være tilfældet, ville den lille virksomheds arbejdere naturligt have krav på som arbejderne i større virksomheder at få stillet sovesteder til rådighed.

Den i § 14, stk. 2, indeholdte bestemmelse om, at arbejdstilsynet i visse tilfælde kan påbyde et arbejde flyttet indendørs eller ind under halvtag, eller at der skal opføres læskure og/eller passende opholdsrum, kan

kun benyttes, hvor forholdene gør det muligt.

Udvalget skal endelig som afslutning på disse almindelige bemærkninger udtale, at når man i lovforslaget benytter udtrykket „arbejdere“ eller „medhjælpere“, indbefatter man — ligesom det oprindelige forslag — herunder ikke blot lønarbejdere i almindelig forstand, men også funktionærer. Der er ikke tilstrækkelig begrundelse for, at disse ikke i væsentligt samme omfang som de almindelige lønarbejdere skal være værnet under deres erhvervsmæssige arbejde.

De efterfølgende bemærkninger vedrører alene de paragraffer eller dele deraf, hvor udvalget foreslår ændringer i lovforslaget.

ad afsnit I.

Til § 1.

ad stk. 1—3. Man henviser i det hele til de foran gjorte almindelige bemærkninger.

Udvalget har ikke fundet det nødvendigt at opretholde den i lovforslagets § 1, stk. 4, indeholdte bestemmelse om, at loven undtagelsesvis skal finde anvendelse på arbejde, som udføres af en selvstændig erhvervsdrivende personlig, idet man har foreslået udeladt den eneste udtrykkelige bestemmelse herom i lovforslaget, nemlig bestemmelsen i forslaget § 32, stk. 3, om forbud mod bagermestres m. fl.s adgang til at arbejde i deres egen virksomhed i det forbudte tidsrum om natten.

ad stk. 4. Den i nr. 3 indeholdte undtagelsesbestemmelse har man ment at burde tydeliggøre ved at tilføje, at alt arbejde ombord på skibe falder udenfor denne lovs bestemmelser, hvadenten det udføres af søfolk eller af arbejdere fra landjorden. Der etableres herigennem en sikker grænse imellem det område, som skibstilsynet skal tage sig af, og det område, der omfattes af arbejdstilsynet.

ad stk. 5. Svarer til lovforslagets § 1, stk. 3.